

Zodpovědnost.

Tato otázka je vždy jednou z prvních, neboť zdaleka největší počet lidí by mile rád každou zodpovědnost od sebe odvrhl a zatížil tak někoho jiného než sebe sama. Že je to vlastně znehodnocování sebe, nehraje u nich při tom žádnou roli. V tom jsou opravdu velmi skromní a pokorní, ale jen proto, aby mohli za to žít tím veseleji a bezohledněji.

Vždyť by to bylo tak krásné, kdyby každý směl splnit všechna svá přání a hovět svým choutkám i na úkor jiných lidí, klidně a bez následků. Pozemské zákony dají se v případě potřeby lehce obejít a je možno zabránit střetnutí se s nimi. Šikovnější mohou dokonce pod jejich pláštíkem zcela úspěšně provádět velmi nekalé rejdy a páchat tak mnohé, co by neobstálo při žádném bližším zkoumání. Při tom se těší dokonce ještě pověsti zvláště úspěšných lidí. Dalo by se tedy při jisté chytrosti vlastně skutečně pohodlně žít podle vlastních názorů, kdyby ... kdesi nebylo cosi, co budí nepříjemný pocit, a kdyby se občas nejevil rostoucí neklid, že něco by nakonec přece mohlo být jinak, než si to utváří vlastní přání.

A skutečně tomu tak je! Skutečnost je vážná a neúprosná. Lidská přání nemohou v tomto ohledu mít za následek žádné odchylky. Neúprosně trvá zákon: „Co člověk zasévá, to mnohonásobně sklídí!“

V těchto několika slovech je skryto a řečeno mnohem víc, než si tak mnohý myslí. Na vlas přesně a důkladně odpovídají skutečnému ději vzájemného působení spočívajícího ve stvoření.

Nemohl být pro to nalezen vhodnější výraz. Přesně jako je sklizeň zmnohonásobením setby, tak zasáhne člověka vždy rozmnoženo opět to, co probouzí a vysílá svým vlastním cítěním, druhem svých myšlenek.

Člověk nese tedy duchovně zodpovědnost za vše, co koná. Tato zodpovědnost začíná již rozhodnutím, ne teprve v okamžiku provedení činu, který je přece jen důsledkem rozhodnutí. A rozhodnutí je probuzení vážného chtění!

Není žádného odloučení tohoto pozemského života a tak zvaného onoho světa, ale všechno je jen jediné veliké bytí. Celé to mocné lidem viditelné i neviditelné stvoření zapadá navzájem do sebe jako podivuhodně dovedný a nikdy neselhávající mechanismus nikdy se nemíjejících ozubených kol. **Jednotné** zákony nesou celek a jako nervové provazce vše pronikají, drží všechno pohromadě a působí oboustranně ve stálém vzájemném působení!

Mluví-li při tom školy a církve o nebi a pekle, o Bohu a ďáblu, je to správné. Falešné je však vysvětlení o dobrých a zlých silách. To musí každého vážně hledajícího uvrhnout ihned do omylu a pochybností, neboť tam, kde jsou **dvě** síly, museli by logicky být i dva vládci, v tomto případě tedy dva bohové, jeden dobrý a jeden zlý.

A to není tento případ!

Jest jen **jeden** Stvořitel, jeden Bůh, a proto také jen **jedna** síla, která všim existujícím proudí, oživuje je a podporuje!

Tato čistá, tvořivá Boží síla protéká stále celým stvořením,

spočívá v něm a jest od něj neodlučitelná. Všude ji lze nalézt: ve vzduchu, v každé kapce vody, ve vytvářejících se horninách, v úsilí rostliny, zvířete a ovšem i v člověku. Není ničeho, kde by nebyla.

A jak proniká vším, tak proudí také neustále člověkem. Ten je uzpůsoben tak, že se podobá skleněné čočce. Stejně jako čočka shromažďuje sluneční paprsky ji pronikající a soustředěné je předává, takže tyto hřejivé paprsky spojené v jediném bodě zažehují a zápalně vzněcují oheň, tak sbírá člověk svým zvláštním uzpůsobením tvůrčí sílu jím proudící pomocí svého cítění a vede ji soustředěnou svými myšlenkami dále.

Podle způsobu tohoto cítění a s tím souvisejících myšlenek **vede** tedy samočinně působící, tvořivou Boží sílu k dobrým nebo zlým účinkům!

A to je zodpovědnost, kterou člověk nésti musí!

Vy, kteří tak často křečovitě usilujete, abyste našli pravou cestu, proč si to tak ztěžujete? Představte si ve vší jednoduchosti, jak vámi proudí čistá síla Stvořitelova a vy ji zároveň řídíte svými myšlenkami, dobrým nebo špatným směrem. Tím máte bez námahy a usilovného přemýšlení vše! Uvažte, že záleží na vašem prostém cítění a myšlení, vyvolá-li tato mocná síla dobro nebo zlo. Jaká podporující nebo zkázonosná moc je vám tím dána!

Nepotřebujete se při tom namáhat, až by vám vystupoval pot na čele, nepotřebujete křečovitě provádět takzvaná okultní cvičení, abyste všemožným a nemožným tělesným i duchovním křivením dosáhli nějakého stupně, naprosto bezvýznamného pro váš pravý duchovní rozvoj!

Upustíte od této hříčky vyžadující mnoho času, jež se již tak často stala mučivým týráním, které neznamena nic jiného než dřívější sebebičování a sebetryznění v kláštorech. Je to jen jiná jejich forma, která vám může přinést právě tak málo užitku.

Takzvaný okultní mistr a žák jsou moderní farizejové! V nejskutečnějším slova smyslu. Podávají věrný obraz farizejů za časů Ježíše Nazaretského.

Myslete s čistou radostí na to, že můžete bez obtíží, prostým dobro chtějícím cítěním a myšlením, řídit jedinou a mocnou tvůrčí sílu. Přesně podle vašeho druhu cítění a myšlenek pak tato síla působí. **Ona pracuje sama**, vy ji potřebujete jen řídit. A to se děje ve vši jednoduchosti a prostotě! K tomu není zapotřebí žádné učenosti, ani ne čtení a psaní. Je to dáno **každému** z vás stejnou měrou! Není v tom žádného rozdílu.

Stejně jako může dítě hravě otočením vypínače zapnout elektrický proud, který má nesmírné účinky, tak i vám je dáno řídit vašimi prostými myšlenkami Boží sílu. Můžete se z toho radovat a můžete být na to hrdí, jakmile ji používáte k dobrému! Ale třeště se, vyplýtváte-li sílu zbytečně, nebo ji dokonce používáte k něčemu nečistému! Neboť nemůžete uniknout zákonům vzájemného působení, které spočívají ve stvoření. I kdybyste měli křídla ranních červánků, zastihne vás ruka Páně, Jehož sílu takto zneužíváte, právě tímto samočinně pracujícím vzájemným působením, necht' byste se chtěli ukrýt kdekoliv.

Zlo se vytváří stejně čistou, Boží silou jako dobro!

A tento každému umožněný způsob používání této jednotné Boží síly skrývá v sobě zodpovědnost, které nemůže

nikdo uniknout. Proto volám ke každému hledajícímu: „Udržuj krb svých myšlenek čistý, založíš tak mír a budeš šťastný!“

Jásejte, vy nevědomí a slabí, neboť je vám dána táž moc stejně jako silným! Nedělejte si to tedy těžkým! Nezapomínejte, že také vámi proudí čistá, samočinně tvořící Boží síla a že také vy jakožto lidé jste uschopněni dát této síle určitý směr, druhem vašeho vnitřního cítění, tedy druhem vašeho chtění, k dobru jako ke zlu, zákazonosně nebo tvořivě a přinášet tak radost nebo žal!

Protože je jen tato jedna Boží síla, objasňuje se tím i tajemství, proč temno Světlu a zlo dobru musí v každém opravdovém a konečném boji ustoupit. Řídíte-li Boží sílu k dobru, zůstává ve své původní čistotě nezkalena a vyvíjí proto mnohem větší moc, kdežto zkalením nečistotou zároveň nastává její zeslabení. Tak bude působit v konečném boji **čistota** síly vždy pronikavěji a bude rozhodující.

Co je dobré a co je zlé, to cítí každý nevysloveně až do konečků svých prstů. Hloubat o tom by jen mátl. Tupé hloubání je plýtvání silou, je to jako močál, husté bahno, které všechno na dosah ochromujíc svírá a dusí. Svěží radost však roztrhne pouta hloubání. Není třeba, abyste byli smutní a stísnění! Každým okamžikem můžete nastoupit cestu do výšin a napravit minulost, nechť je jakákoliv! Nedělejte nic víc, než myslíte na průběh stálého proudění čisté Boží síly ve vás, pak sami ucouvnete před tím, abyste tuto čistotu zaváděli do špinavých koryt špatného myšlení, poněvadž můžete bez námahy dosáhnout stejným způsobem nejvyššího a nejušlechtlejšího. Vždyť potřebujete ji jen **řídít**, síla působí pak sama tím směrem, kterým jste chtěli.

Tímto máte štěstí nebo neštěstí ve vlastních rukou.

Zvedněte proto hrdě hlavu a volně a směle čelo. Zlo se nemůže přiblížit, jestliže je vy sami nezavoláte! Jak vy **chcete**, tak se vám stane!